

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. София, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 07.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3939** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.284-286 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.
Образувано е по искова молба на М. Г. Ц., понастоящем в Затвора - [населено място], с която е предявен иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието за заплащане на обезщетение в размер на 50 000 лева за претърпени неимуществени вреди в периода от 08.04.2015 г. до 20.11.2018 г., причинени от условията в които е поставен - в помещения с множество дървеници, му причинило неимуществени вреди - болки, страдания, безнадеждност и отчаяние. Негативните преживявания са в резултат от множество ухапвания от дървеници. В исковата молба се твърди, че помещенията, в които е бил настанен са били пълни с дървеници - десетки хиляди на брой. Постоянно е бил нахапан, не е можел да спи, получавал паник атаки, изпитвал депресия, безнадеждност, страдание и отчаяние. Позовава се на чл. 3 от ЗИНЗС и чл. 1, чл. 3, чл. 17 и чл. 18 от ЕКЗПЧ. Върху главницата се претендира лихва от 29.04.2022 г. до окончателното плащане. Моли искът да бъде уважен. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК.

В писмен отговор ответникът, Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието (ГДИН), изразява становище за допустимост, но неоснователност на исковата молба. Твърди, че не се установява неизпълнение на задължение на ответника, вменено със закона, с което да е нарушен чл. 3 от ЗИНЗС.

Позовава се на докладни записки на ИСДВР за условията в съответните помещения на пребиваване и медицинска справка, за да обоснове твърдението си за липса на неимуществени вреди у ищеца. Ангажира писмени доказателства. Моли съда да отхвърли иска като неоснователен.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на иска.

Административен съд София - град, I отделение, L. състав, след като взе предвид становищата на страните и въз основа на приетите по делото на доказателствата, намира се за установено от фактическа страна следното:

М. Г. Ц. изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора - [населено място] - от 09.03.2015.

В периода 23.03.2015 г. - 03.07.2017 г. е настанен в VII група, след което е настанен в V група, където пребивава в периода 04.07.2017 г. - 22.12.2017 г. Освободен е на 22.12.2017 г.

В периода 09.03.2018 г. - 20.06.2018 г. е задържан в ареста на [улица], [населено място]. След това мярката за неотклонение „ЗС“ е заменена с домашен арест, като в периода 16.08.2018 г. - 23.01.2019 г. отново е задържан в ареста (до преместването му в Затвора - [населено място]).

В докладна записка /без рег. номер/ (л. 32 и сл.) от 09.06.2022 г. от ИСДВР на 7 група при Затвора - [населено място] се посочва, че за времето от 23.03.2015 г. до 04.07.2017 г. М. Ц. е настанен на територията на затвора в 7-ма група, като липсват данни за конкретното спално помещение. Групата се състои от 19 спални помещения, включващи собствени санитарни възли от по 2 кв. м. Групата разполага с баня за общо ползване. Помещенията са електроснабдени и се отопляват от Т.. Всяко спално помещение е с различен капацитет и квадратура, като всичките са съобразени с изискването по закон за минимум 4 кв.м. площ на 1 л. св., съгл. Чл. 43, т.4 ЗИНЗС. Спалните помещения са оборудвани с необходимите за пребиваване легла, маса, столове, шкафове и мивка. Естествената светлина и проветряване в тях не е ограничен. В заключение се посочва, че спалните помещения са във вид отговарящ на санитарно-хигиенните условия независимо, че сградата на затвора е в експлоатация от над 100 години. Съответните препарати за почистване и хигиенизиране на помещенията се подсигурият от администрацията на Затвора – [населено място] всеки месец. Лишените от свобода имат възможност да закупуват и допълнителни почистващи препарати от магазина на затвора. Относно поддържането на хигиената се посочва, че спалните помещения се почистват от лишените от свобода, а общите части и коридорите от лишените от свобода, назначени със заповед на работа. Подробно са посочени и други мероприятия във връзка с подобряването на хигиената, в това число – всекидневно хигиенизиране на спалните помещения; веднъж в седмицата по график се извършва пране; дезинфекция и дератизации в съответния период е извършвана, съгласно сключения договора с „ДДД-1“ ЕООД. В заключение се посочва, че не всички лишени от свобода допускат в спалните си помещения извършването на хигиенните мероприятия от служителите.

От представена докладна записка /без рег. номер/ (л. 34) от 09.06.2022 г. на ИСДВР се установява, че М. Ц. е пребивавал в 5-та група при Затвора - [населено място] за времето от 04.07.2017 г. до 22.12.2017 г., когато е бил освободен. За този период на престой липсват данни, относно настаняването на лишените от свобода по спални помещения в групата.

С писмо рег. № 8868 от 10.06.2022 г. на началника на О.-С. се установява, че в останалата част от исковия период М. Ц. има два периода на задържане в ареста на бул. „Д-р Г. М. Д.“ № 42, както следва:

1. От 09.03.2018 г. до 20.06.2018 г. ищецът е задържан в ареста на бул. „Д-р Г. М. Д.“, сектор „Арести” - С. при О. С., съгласно постановление за “Задържане под стража за срок до 72 часа” от 09.03.2018 г. по ДП № 727/2018 г., по описа на 06 РУ - СДВР за престъпление по чл. 198 и чл. 199 от НК. С протоколно определение № 1235/2018 г. на СГС от 11.03.2018 г. на лицето била взета постоянна мярка за неотклонение „Задържане под стажа“, която да се изпълнява в ареста. След това е освободен като мярката за неотклонение е изменена в „домашен арест“. По време на този период на задържане М. Ц. е настанен в арестантско помещение № 1 на етаж 4, за периода от 09.03.2018 г. до 25.03.2018 г. и помещение № 12 на етаж 6, за периода от 25.03.2018 г. до 20.06.2018 г., когато е освободен. В писмото са посочени лицата, с които е пребивавал ищецът, както и съответен период. Представени са и обобщени данни за конкретните лица, с които Ц. е пребивавал по-продължителен период от време в рамките на престоя.

2. От 16.08.2018 г. до 23.01.2019 г., съгласно постановление за “Задържане под стража за срок до 72 часа” по ДП № 1537/2018 г. по описа на 09 РУ - СДВР за престъпление по чл. 198 от НК и протоколно определение № 3697/2018 г. на СГС от 18.08.2018 г. за взимане на постоянна мярка за неотклонение „задържане под стажа“, Ц. е задържан в ареста на бул. „Д-р Г. М. Д.“ № 42. На 23.01.2019 г. е приведен в Затвора – [населено място], съгласно разпореждане на Софийска градска прокуратура от 11.01.2019 г. по пр. пр. № 18188/2018 г. По време на този период М. Ц. е настанен в арестантско помещение № 7 на етаж 6 с още три лица (съгласно представения списък) в периода от 16.08.2018 г. в 19:00 часа до 16.08.2018 г. в 21:00 часа. Задържането му е продължило в помещение № 4 на етаж 6 - от 16.08.2018 г. до 23.01.2019 г. Представен е списък на лицата, с които е пребивавал ищецът, както и обобщени данни за конкретните лица, с които Ц. е пребивавал по-продължителен период от време в рамките на този престой.

По отношение на частта за условията на настаняване от писмото на началника на О. - С. се установява, че килиите в ареста на бул. „Д-р Г. М. Д.“ № 42 са еднотипни, като изграждане и оборудване и са с приблизителна обща площ около 16 м2. Същите са оборудвани с 4 броя самостоятелно легла - две двойни (тип „вишка“) за настаняване на до 4 задържани лица, метални маса и столове, буферна решетка, отделяща прозорците от килията, 8 броя метални шкафчета за съхранение на хранителни продукти и разрешени вещи от задържаните лица и отоплителен елемент от инсталацията за парно отопление, отделен с метална решетка. Помещенията разполагат със собствен санитарен възел с непрекъснат достъп до течаща вода. Това дава възможност хигиената в помещението да се поддържа на необходимото ниво, като се употребяват дезинфектанти и хигиенни препарати с по - агресивно действие и по висока ефикасност и същевременно се спазват мерките за безопасност при употребата им.

От медицинска справка (л. 31 по делото) на директора на медицински център - Затвора - [населено място], от 09.06.2022 г. се установява, че в процесния период не е бил регистриран преглед на ищеца във връзка с оплакване от ухапвания от инсекти. Не е получавал и противоалергична терапия или медикация.

От медицинска справка (л. 69 по делото) от 09.06.2022 г. на д-р Н. Т. е видно, че

спрямо Ц. на 12.03.2018 г. от д-р Т. е проведен първоначален преглед. Установено е че страда от наркомания-хероинов тип с голяма давност, без патологична находка от страна на дихателна и сърдечно-съдова системи. На лечение е с метадон. При извършваните рутинни медицински прегледи в лекарския кабинет е имал оплаквания от кашлица, липса на апетит, редуция на тегло, обща отпадналост. Назначена му е антибиотична терапия със К. и симптоматични медикаменти. С оглед прецизиране на здравословното състояние и диагностично уточняване на 21.05.2018 г. Ц. е хоспитализиран във ВО-СБАЛЛС в Затвора - С.. На 30.05.2018 г. е насочен в СБАЛЛС-затвора С., където е установено наличието на напреднала туберкулоза на белите дробове с каверни. На 01.06.2018 г. е хоспитализиран в СБАЛЛС - Затвора – [населено място] - до промяна на мярката на 20.06.2018 г. В заключение се посочва, че по време на престоя в ареста, след подробно преглеждане на амбулаторните журнали на МЦ при О., за Ц. няма регистрирано нито едно оплакване за ухапвания от инсекти и кожни обриви.

По делото е прието заверено копие на договор с рег. № 10815/08.11.2016 г. и заверено копие на договор с рег. № 11179/13.11.2018 г. между ответника и „ДДД-1“ ООД (л. 73-92). В договорите е посочено, че дезинсекцията се извършва шест пъти годишно, а дератизацията - два пъти годишно. Към договорите са приложени протоколи за приемане на извършените дейности, подписани от заявителя услуги, ръководител и изпълнение на обработката (л. 35-62 и л. 93-103).

По искане на ищеца, по реда на чл. 192 ГПК, от Столичната регионална здравна инспекция (СРЗИ) с писмо рег. № 05-187(1)/04.05.2022 г. (л. 75 по делото) е представена справка за резултатите от извършени проверки за хигиенно-битовите условия в СЦЗ за периода от 13.09.2019 г. до 28.02.2022 г. В нея се съдържа информация, че във връзка с подадени сигнали в СЦЗ за посочения период са извършени пет проверки от СРЗИ. За констатираното са дадени препоръки за контрол на хигиената, съобразно вътрешните права и спецификата на обекта, както и да не се допуска прекъсване на регулярните ДДД обработки. Във връзка с други сигнали на задържани лица за наличие на хлебарки и дървеници и лоша хигиена в обекта са дадени следните препоръки: да се извърши незабавна извънредна обработка срещу хлебарки; при подаден сигнал за наличие на дървеници да се извършат поне две последователни обработки в интервал 15-20 дни; а в резултат на проверката от 21.12.2020 г. (т. 5) са дадени препоръки за последващи организационни и регулярни мероприятия свързани с материално-техническото осигуряване в обекта и ДДД обработки, съгласно Наредба №1/05.01.2018 г. В заключение в писмото се излага, че в местата за лишаване от свобода, провеждането на мероприятия, свързани с профилактиката и лечебната дейност, протиепидемиологично осигуряване и спазване на хигиенните норми, се осъществява от секторите „Медицинско обслужване“ към ГДИН, подчинена на Министерството на правосъдието.

По искане на ищеца е разпитан свидетелят Е. Д. М., който дава показания, че заедно с Ц. са пребивавали в 1-ва група на СЦЗ и са ходили “на каре”, “на лавка” и в болницата. Свидетелят общувал с ищеца и когато провеждал „разходката“ извън график. Редовно се срещали и когато Ц. пребивавал в 12-та и 7-ма група при движение на задържаните лица, като разговаряли през оградата. Свидетелят посочва, че от 05.06.2015 г. до 09.01.2018 г. е пребивавал в Затвора в [населено място]. Конкретно твърди, че в този период е бил пряк очевидец на страданията на Ц.. Ищецът е търсил съвети относно изтребването на дървениците. Те го хапели, поради

което не можел да спи и се чувствал ужасно. Ц. лично е показвал на свидетеля ухапванията от дървеници. Според свидетеля, той постоянно се е подувал от ухапванията. В тази връзка посочва, че в затвора в [населено място] има епидемия от дървеници, а ГДИН не прави нужното, за да ги унищожава. Когато се угаси лампата, те нападат и хапят. Лишените от свобода палят хартии и свещи, за да ги гонят. От ухапванията ищецът е имал обрив. Лично е споделял на М., че ще се самоубие. Според свидетелските показания „в затвора лекарска помощ срещу дървеници не може да ти се даде”. Според показанията М. Ц. се е оплаквал на доктора, искал да се намаже с нещо, което да отблъсква дървениците. От време на време му давал някаква паста от рода на гентамицините за успокоение и нещо от рода на алергозан. Докторът записвал оплакванията, само ако дава лекарство и то изборително, на по - грамотните. Според свидетеля дезинфекция не се осъществявала, а когато се осъществявала се пръскало повърхностно, след което дървениците и хлебарките ставали повече. Според свидетеля от условията в затвора Ц. е станал много страхлив, разболял се. Имал тежки суицидни мисли и можел да посегне на живота си. Твърди, че в първа група лично е видял чаршафите на ищеца, които били напръскани с кръв. Според свидетеля в леглата в първа група имало животинки, в дюшека също. Ц. пръскал с течен сапун, при което излизали цяла популация, за да ги унищожи използвал и ток.

Във връзка с разпитания свидетел по делото от страна на ответника е представена Справка рег. № 5773 от 08.11.2022 г., съгласно която лишеният от свобода Е. Д. М. е постъпил в Затвора - [населено място] на 05.06.2015г. с мярка за неотклонение „Задържане под стража”. На 16.06.2015 г. е настанен в самостоятелно спално помещение в 1-ва група - зона с повишена сигурност, при засилен надзор и охрана. На 10.02.2018г. е освободен, поради изменена мярка за неотклонение. На 07.11.2018 г. отново постъпва в затвора. Констатирано е, че от 29.09.2017 г. до 04.10.2017 г., от 04.12.2017 г. до 11.12.2017 г. и от 14.12.2017 г. до 21.12.2017 г. свидетелят е пребивавал в зоната с повишена сигурност, в наказателна килия, поради наложени дисциплинарни наказания. В тази връзка е обобщено, че в периода, в който Ц. е бил в наказателна килия, двамата затворници са пребивавали в 1-ва група, но са били с различен правен статус и различен режим. По график, престоят на открито е в различно часово време за настанените обвиняеми и подсъдими, за лишените от свобода с доживотни присъди, лишени от свобода „чужда делегация” от други затвори, изолирани в наказателните килии. В случая, свидетелят е бил с мярка “задържане под стража”, а лишеният от свобода М. Ц. бил осъден, следователно не са имали пряк контакт.

Като доказателства по делото е са приети представени от ответника с отговора на исковата молба писмени доказателства. В хода на делото допълнително са представени и други писмени доказателства, от които: справка за свидетеля Е. Д. М. и писмо рег. № 05-187(1)/04.05.2022 г. от СРЗИ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че в периода от 08.04.2015 г. до 20.11.2018 г. в Затвора – [населено място] и в ареста на [улица], [населено място] (конкретно в Затвора – [населено място] от 23.03.2015 г. до 03.07.2017 г. и от 04.07.2017 г. до 22.12.2017 г., а в ареста на [улица], [населено място], за времето от 09.03.2018 г. до 20.06.2018 г. и от 16.08.2018 г. - 23.01.2019 г.) е претърпял неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразни

бездействия на длъжностни лица от администрацията на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” – юридическо лице към министерството на правосъдието с териториални структури, включващи затворите и областните служби „Изпълнение на наказанията” – чл. 12, ал. 3 ЗИНЗС.

Материално-правната уредба на твърдяното право се съдържа в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, а след измененията в ЗИНЗС /ДВ бр. 13/ 2017г., в сила от 7.02.2017г./ и в чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС, който предвижда, че държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения по чл. 3 – последната /разпоредба/ поставя изисквания към условията, при които се поставят осъдените лица.

Основателността на предявения иск предполага установяване на следните материално-правни предпоставки: 1/ акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с които се нарушава чл. 3 ЗИНЗС; 2/ настъпила неимуществена вреда в правната сфера на ищеца в резултат на нарушението, която се предполага до доказване на противното по силата на оборимата презумпция, въведена с чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС и 3/ причинна връзка между нарушението по чл. 3 ЗИНЗС и настъпилия вредоносен резултат.

Предмет на разглежданата искова претенция е обезщетяване на претърпени от Ц. неимуществени вреди - болки, страдания, безнадеждност и отчаяние от проявите форми на нарушения на чл. 3 ЗИНЗС вр. чл. 3 КЗПЧОС: необезпаразитяване, съответно наличие на дървеници в помещенията в които е бил настанен.

Според чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение. Спрямо лицата, изтърпяващи наказание за извършени углавни престъпления, във вътрешното законодателство това право е регламентирано с нормата на чл. 3 ЗИНЗС, предвиждаща, че осъдените не могат да бъдат подлагани на жестоко или нечовешко отношение. На това право на лишените от свобода съответства насрещното административно задължение при изпълнение на наказанията да бъдат осигурени условия, обезпечаващи поддържането на физическото и психическото здраве и зачитане на правата и достойнството им - чл. 2, т. 3 ЗИНЗС. „Нечовешко” или „унижаващо” отношение предполага страдание или унижение, достигащи отвъд неизбежния елемент на страдание и унижение, свързан с дадена форма на легитимно третиране или наказание. Мерките за лишаване от свобода според ЕСПЧ могат често да съдържат такъв елемент, като държавата трябва да осигури на лишеното от свобода лице условия, които са съвместими с уважението към човешкото достойнство, така че начинът и методът на изпълнение на мярката да не го подлагат на стрес и трудности с интензивност, която надминава неизбежното ниво на страданието, свързано със задържането.

Фактическо основание на предявения иск е недостатъчното обезпаразитяване на помещенията, обитавани от М. Ц. в Затвора - [населено място] и в ареста на [улица], [населено място], в резултат на

което в периода от 23.03.2015 г. до 03.07.2017 г. и от 04.07.2017 г. до 22.12.2017 г. (в Затвора - [населено място]), както и от 09.03.2018 г. до 20.06.2018 г. и от 16.08.2018 г. - 23.01.2019 г. (в ареста на [улица], [населено място]) в тях е имало дървеници.

Ищецът не навежда доводи за липса на достатъчно жилищна площ, липса на престой на открито, достъп до упражнения на открито, естествена светлина или въздух, наличие на вентилация, адекватност на отоплението, възможност за използване на тоалетната в уединение и съответствие с основни санитарни и хигиенни изисквания. Единственото му твърдение е свързано с наличие на дървеници, които го хапели и му причинявали болки и страдания.

От представените писмени доказателства се установява, че за дератизация и дезинсекция на помещенията в затвора е сключен договор със специализирана фирма и по делото са приложени писмени доказателства, че тази фирма изпълнява договорните си задължения от 2018г.

При преценка на свидетелските показания на разпитания свидетел следва да се държи сметка, че от представената от ответника справка, се установява, че М. не е пребивавал в едно помещение с ищеца, в рамките на процесния период, когато и двамата са пребивавали в 1-ва група, са били с различен режим и престоят им на открито е бил по различно време, следователно няма как да са общували. По изложените съображения съдът не кредитира показанията, в частта относно ищеца, - че е бил нахапан от дървеници, че му се е оплаквал, че не можел да спи и се чувствал ужасно, че е търсил лекарска помощ, но му е била отказвана. В останалата част съдът кредитира показанията, но те са общи и не доказват, че ищецът е бил подлаган на изтезания, жестоко или нечовешко отношение. Свидетелят също заявява, че в помещенията редовно се извършва дезинсекция срещу дървеници. Относно престоя в следствения арест, от страна на ищеца не са ангажирани доказателства, въпреки дадените от съда указания във връзка с разпределението на доказателствената тежест в процеса.

От приетото писмо рег. № 05-187(1)/04.05.2022 г. от СРЗИ се установява, че в част от исковия период са извършвани проверки, при които са дадени препоръки за контрол на хигиената, съобразно вътрешните права и спецификата на обекта, както и да не се допуска прекъсване на регулярните ДДД обработки; при подаден сигнал за наличие на дървеници да се извършат поне две последователни обработки в интервал 15-20 дни и за последващи организационни и регулярни мероприятия, свързани с материално-техническото осигуряване в обекта и ДДД обработки. От писмото следва, че проблем с инсектите съществува, но не се установява този проблем сам по себе си да представлява изтезание. От писмото също се установява, че се

взимат мерки и се извършва регулярна обработка.

Относно ефекта на борбата с инсекти, Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) в § 243 от пилотното решение по делото Н. и др. срещу България от 27.01.2015 г. за условията в българските затвори, споменава, че затворническите власти трябва да се справят с този проблем, чрез осигуряване на адекватни дезинфекционни съоръжения, почистващи продукти, както и редовно обезпаразитяване и проверки на килиите, по-специално на спалното бельо, дюшеците и пространствата, използвани за съхранение на храна. От представените протоколи и свидетелските показания се установява, че се пръска редовно срещу дървеници. Каквито и мерки за борба с инсектите да се провеждат обаче, ако не се поддържа нормална лична хигиена и хигиена на помещенията, каквото задължение имат самите лишени от свобода, борбата не би била успешна. В справката е посочено, че ако лицето пожелае може да дезинфекцира дрехите и спалните си принадлежности в изпарителя на Затвора [населено място], утвърден е и график за ползване на пералня. Макар по делото да се установява, че мерките срещу хлебарките и дървениците в затвора - [населено място] не са ефективни, за да попадне в обхвата на чл.3 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (ЕКПЧОС, Конвенцията), малтретирането трябва да достигне минимално ниво на суровост. Оценката на този минимум е относителна и зависи от всички обстоятелства по делото. В случая това не се установява.

При тази фактическа установеност настоящият състав приема, че не е осъществен съставът на чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС и твърденията на ищеца са опровергани от представените от ответника в хода на производството писмени доказателства. Те не се подкрепят и от показанията на разпитания свидетел, които на осн. чл.172 ГПК, вр. с чл.144 АПК, вр. с чл.285, ал.1 ЗИНЗС, се преценяват от съда с оглед на всички други данни по делото, като се има предвид възможната му заинтересованост. Събраните писмени доказателства изхождат от длъжностни лица, издадени са при изпълнение на службата им, по установената форма и ред и съставляват доказателство за изложените в тях факти (чл. 179 ГПК, приложим субсидиарно). Субективните преживявания на ищеца – безнадеждност и отчаяние са естествени в условията на изтърпяване на наказание. За да попадне задържането специално под чл. 3 от Конвенцията, страданието и унижението трябва да надхвърлят неизбежния елемент на страдание и унижение, свързани със самото лишаване от свобода.

От изложеното следва изводът, че в конкретния случай не се установи наличие на незаконосъобразно бездействие на ответника. Ищецът не е бил подложен на унижително и нечовешко отношение. В рамките на мястото за изтърпяване на наказание се търпят ограничения, свързани

както със самото място, така и с режима и правилата на вътрешния ред, което обаче не е основание за ангажиране на безвиновната отговорност на държавата. Не са налице всички елементи от състава на законната норма, а разминаването на посочените в исковата молба обстоятелства и събраните писмени доказателства обосновава несъстоятелността на твърденията, че в резултат на незаконосъобразни бездействия са причинени неимуществени вреди на лицето, така както се претендира. При подобна фактическа обстановка сходни са изводите на съда в преобладаващата съдебна практика на ВАС, обективирана в решение № 8816 от 11.06.2019г., по адм.д. № 8828/2018г. на ВАС, решение № 1301 от 28.01.2020г. по адм.д. № 7337/2018г. на ВАС и др.

Липсата на незаконосъобразни бездействия е достатъчно основание за отхвърляне на иска без да се изследват останалите елементи от отговорността на държавата по специалния закон, тъй като отсъствието на която и да е от кумулативно изискуемите предпоставки на законовия текст води до отхвърляне на исковите претенции като неоснователни.

Въпреки това по делото не се установяват и другите две предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника. По изложените съображения искът следва да бъде отхвърлен.

Направеното искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно. Приложимите разпоредби на чл. 286, ал. 2 и ал. 3 ЗИНЗС, тълкувани в тяхната взаимовръзка, се явяват специални по отношение на общите разпоредби на чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК и чл. 143 АПК. След като те не предвиждат отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника при пълно или частично отхвърляне на иска му, то такова в случая не се дължи.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд - [населено място], I. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на М. Г. Ц., понастоящем в Затвора - [населено място], срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието за заплащане на обезщетение в размер на 50 000 лева за претърпени неимуществени вреди в периода от 08.04.2015 г. до 20.11.2018 г., причинени от условията в които е бил поставен в помещение с дървеници.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението, че е изготвено, пред тричленен състав на Административен съд - [населено място].

Съдия:

